

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

РОЗПИЯЧЕННЯ І ДЕМОРАЛІЗАЦІЯ АМЕРИКИ.

Америка представляється перед світом як країна без алкоголю, без салюнів, країна, де нема пивків, нема кабаретів, нема розпуску, а де плебейська гуманність, мораль, етику, та крмстуні. Та це все тільки наверх та виглядає, а в дійсності бачимо щось іншого.

Ось послухаймо, що пишуть не чужинці, а дійсні Американці в найбільшій часопису, "Сондей Американ".

Сподівано раю в прогібді ми не знайшли, а натомість ми знайшли жорстоке Латиноське нещасття. Над нашою країною повисло марево смерті і збривало обильно своє життя; шпигуні заповнюють жертвами прогібді, кримінали переповнені, дома божевільних швертнібиті, захисти для сапінці відмовляються приймаати більше напівності, розпуста шириться в застрахуючий спосіб, самоубийства студентів на денному порядку, морді та рабунки не перемислені, розводивими процесами суди помру засипані, і та генерація зникає поєстепенно з лица землі, і годі зляти, де знаходиться межа між царством смерті, а життя. Нам здається, що ми вповні вдоволюємо шановного читача, та знайдемо що межу, що розділює смерті і життя.

Обмежимося тільки до низшого класу суспільства, бо ми невинні, що висна, богата класа не є "мушайну", але спроваджує собі добру горівку з Канади і з Мексика пароходима, трокми і аеропланями. Перед прогібдію робити менше лива, тому, що лідучи з роботи, вступаю до салюнів, винива за лідичу чарку горівки, та йшов домі, а як не мав ніжки, то не лива. Нинько, коли в салюнах нема горівки, то цей самий робітник варить собі і п'є, і не до безтими, що лідє дистильовану брагу. І шть тепер чоловіки, шть жінки, шть і діти і бачуть, що їх нещасній законі томиють закон. Він-жеж каже: "Чому томиать закон ті, що поставлен на чолі цього закону, чому вони провадять бутлеггерство на мільйонну скалю? Ось, як

доносить репортер, одного-часопису, дві милі від вакаціонної резиденції президента Куліджа, в полудневій Дакоті, відкриває тизни дистильерів, де продуковано горівку, а губернатор є беззрадний, бо хоч вкарає провадця за зломання закону на карюю тисяч доларів, то він охотно платить, бо заробив на них двацяті тисяч. Як бачимо, то перед урядом стоить тепер оден вихід: знести прогібдію, а коли це станеться робітничі мусить запанувати над собою, та стримати від лїття дерев'яного алкоголью, раді самого себе, раді бідної жінки, та своїх дрібних діточок.

Міністерство здоров'я твердить, що підчас прогібді смертність дуже побільшилась, та що люде стратили швіт лїччя, краса лица стала жовтою, на взір аїноської, та починають хрипати в тупі, невідді, діти тиз родичів в тупі, невідді до науки, є розсизної влачі, як се діється всегда з нещасними жертвами родичів алкоголью.

Асекурційні компанії дивляться з жахом у будучині, бо смертність обмежених повдлілась, запляки лідє дистильованого алкоголью, і тим робом асекурційі зубожіють по принціпі многих посмертних виплат.

Лікари на своїх конвенціях твердять, що медицина не має ніку на затроєння чоловіка алкогольем; стверджують, що мали тисячі случаю по шпиталю, де оглядали хорих рентгенівськими проміннями, і бачили, що у даного пацієнта вже усє пелічка перепалена алкогольем; тут медицина пірничі, а тримати цього спаленого внутрі чоловіка в шпиталі нема по шю, тому ми радим би, піше сє часопис, щоб такі хорі лїшли домі, і шть годі години денно сходили по сходах, з третого поверху на лід, і тоді звичайно такі хорі трупи до п'ятьох днів умиряють. Учені твердять, що теперішній прогібдічний час, є епоха вбивання людеі. Лікари кажуть, що інфекція; в порівнянні з теперішнюю алкоголью чумою, це була лїччя іграшка, бо ми мали лідчя на нє, а на що хоробу в нас лїку нема. Прїйшов час, що лікар є беззрадний, хіба що може ствердити, що хтось помер на затроєння алкогольем. В цей

грізний для людства час кожний і особіна є доктором для себе; він є паном своєї смерті і паном свого життя.

В. Тасій.

ПОДАККИ

Джерзан Ситі, Н. Дж.

Я, пінише підписана, складало сердечну подяку У. Н. Союзові і його Головному Урядникам за надієння мені запомогі в сумі 50 доларів в часі моєї нещасті. Се вже третя запомога, яку я одержала від У. Н. Союзу. Во не так мене втішила, як помч від рідного батька, бо вона дуже станула мені в пригоді в часі 13-літньої моєї нещасті, коли я не годна заробити собі на хліб насущний.

Таксамо дякую сердечну урядникам 4 відділу за їх немність, що вистарали мені ошу запомогі і звиваю усіх американських Українців, шоби як оден і одна вступали до нашоїго батька, Союзу, бо се наша найлучша організація в Злучених Державах, бо вона має милосердя над бідними і помагає їм в нещасті і нещаді.

Анастасія Андрусечко, членкиня від. 4-У. Н. С.

Юно Александрія, Па.

Я, Марія Шілак, членкиня Бр. св. Петра і Павла, від. 82 У. Н. Союзу, складало сердечну подяку Головному Уряду за се, що сей Уряд вислужу моєї прозіби і обларив мене та шцарюю сумою, якої я не сподівалась, бо одержала запомогу з головної кеси Союзу, яка вносила 50 доларів. Тому ще радє сердечну дяку Головному Відділові за шцре серце для членів і членкинь і звиваю всіх Українців і Українок, що не є членами У. Н. Союзу, шоби не бачили байдужі, але ставали членами У. Н. Союзу, бо се найлучша українська організація в Америкі.

ПАМ'ЯТАЙТЕ НА РІДНИЙ КРАЙ!

При кожній нагоді згайте на: Рідну Вітчизну, Імперію, Свободу і Політику наших батьків і старих крові. Жертви забувають сліхи до краєчезу.

ВЪЗЪМЪНАУЪ
P. O. BOX 411, PHILADELPHIA, PA

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІТИКА УРЯДУ УСРР.

Освітлення національної політики харківського уряду Буценком на сесії Ради Національно-стей ЦВК. СРСР. у Москві.

На сесії Ради Національно-стей у Москві виступав перший секретар ВРЦВК-ту Буценко обширний реферат з цифровими даними з червня ц. р. про національну політику харківського уряду. Деякі місця цього реферату мають присто сенсационно-революційний характер.

Буценко значачив, що радянська влада стрінулася на Україні при перевороті національної політики відносно національних меншостей з "загостренням національного шовінізму, антагонізмом та антисемітизмом серед масеначи, які підтримували "літійські та петлюрівські елементи".

За контрреволюційних організацій, що винили до історії громадянської війни на Україні: "Горювир Біснеті", "Сідз згадати такі: Біснеті, поміщицько-громадянський союз, кооперативні озброєнні відділами, "озброєні комісії підтримання порядку" серед Менюїтін (перезакази по Німці), німецький "правосервісний союз селян", "союз громадян-німецького раси", "громадянсько-клерикальні організації" у подільських селад, дрібнобуржуазний, сепаратистський "союз Елінів", маріупільський спортивний і націоналістичний спортивний організації молоді. Ось з такими контрреволюційними організаціями — казав Буценко — зустрілися комуністи серед національних меншостей на Україні у часі громадянської війни. На те, шоби визволити селянські та робітничі маси зпід тогю впливу і прїтягнути їх до радянського будівництва, харківський уряд рішив повести серед національних меншостей роботу обслуштування їхніх культурних та громадських сирів.

Як він це зробив? Облєкнидо йому шю справу те, що деякі меншости жили компактними масами. На Правобережжі жие так найбільше Польки. Буценко стверджує, що цю роботу було легко виконати серед меншостей, бо "культури і рідні мови" були в них значачивіше, ніж в українській більшості. Буценко каже, що в Україні в часі громадянської війни на те, шоби визволити селянські та робітничі маси зпід тогю впливу і прїтягнути їх до радянського будівництва, харківський уряд рішив повести серед національних меншостей роботу обслуштування їхніх культурних та громадських сирів.

Що ж зроблено для цих національних меншостей? Кажє Буценко, що засновано для них по червню ц. р. 88 судових камер, а в тому: жидівських 36, російських 30, німецьких 12, болгарських 6, польських 3. Стільки ж само є сілчих камер. Про число кілкі Буценко чомусь не згадує. А школа, бо пропорційно до числа населення їх далеко більше ніж українських кілкі для української більшості. Зате згадує він коротко про госпозадачі добуток меншостей. Отже за останніх 5 років зорганізувала влада серед них 240 колективів на площі понад 30 тисяч десятин землі (це переважає

турний їх рівень значачивий від культурного рівня Українців". Особливе значачива мала і має російська культура, як культура лавуочної колїсч, а нині так само, нації, що мала сильний вплив особливо на міста і на верхи заможних колїсчського населення та інтелїгенції. Російська мова, стверджує Буценко, є нині мовою більшости робітничача, в тім числі Українців, Жидів та інших національностей. На 1000 удів населення є лїше 283 грамотних Українців, а на такужє скількість душ є на Україні грамотних 454 Москалів, 601 Польків і 623 Німців. Ці дані по Буценку за кїнця 1924 р. Буценко твердить, що вони тепер збільшилися на краше для Українців. Дай Боже!

Якє представляється далі практична робота серед українських меншостей? В червні цього року було на Україні 872 національних рад. Між ними 272 російських, 237 німецьких, 139 польських і 56 жидівських, а крім того 45 болгарських, 39 грецьких, 57 молдавських (а в тім і 14 поза межами автономної молдавської республіки), 13 чеських, 2 білоруських і 1 шведських. Робота в справі виділовання національних рад, на думку Буценка, ще не закінчена. Ї будуть даї виділовання в тих радах відбувається в мовях меншостей. Національних районів є нині на Україні 21, а в тім 9 російських, 12 німецьких, а оден польський і оден жидівський. Ї теж було більше, бо в найбільшій будучині мають виділати ще кілька російських районів.

Що ж зроблено для цих національних меншостей? Кажє Буценко, що засновано для них по червню ц. р. 88 судових камер, а в тому: жидівських 36, російських 30, німецьких 12, болгарських 6, польських 3. Стільки ж само є сілчих камер. Про число кілкі Буценко чомусь не згадує. А школа, бо пропорційно до числа населення їх далеко більше ніж українських кілкі для української більшості. Зате згадує він коротко про госпозадачі добуток меншостей. Отже за останніх 5 років зорганізувала влада серед них 240 колективів на площі понад 30 тисяч десятин землі (це переважає

турний їх рівень значачивий від культурного рівня Українців". Особливе значачива мала і має російська культура, як культура лавуочної колїсч, а нині так само, нації, що мала сильний вплив особливо на міста і на верхи заможних колїсчського населення та інтелїгенції. Російська мова, стверджує Буценко, є нині мовою більшости робітничача, в тім числі Українців, Жидів та інших національностей. На 1000 удів населення є лїше 283 грамотних Українців, а на такужє скількість душ є на Україні грамотних 454 Москалів, 601 Польків і 623 Німців. Ці дані по Буценку за кїнця 1924 р. Буценко твердить, що вони тепер збільшилися на краше для Українців. Дай Боже!

турний їх рівень значачивий від культурного рівня Українців". Особливе значачива мала і має російська культура, як культура лавуочної колїсч, а нині так само, нації, що мала сильний вплив особливо на міста і на верхи заможних колїсчського населення та інтелїгенції. Російська мова, стверджує Буценко, є нині мовою більшости робітничача, в тім числі Українців, Жидів та інших національностей. На 1000 удів населення є лїше 283 грамотних Українців, а на такужє скількість душ є на Україні грамотних 454 Москалів, 601 Польків і 623 Німців. Ці дані по Буценку за кїнця 1924 р. Буценко твердить, що вони тепер збільшилися на краше для Українців. Дай Боже!

Якє представляється далі практична робота серед українських меншостей? В червні цього року було на Україні 872 національних рад. Між ними 272 російських, 237 німецьких, 139 польських і 56 жидівських, а крім того 45 болгарських, 39 грецьких, 57 молдавських (а в тім і 14 поза межами автономної молдавської республіки), 13 чеських, 2 білоруських і 1 шведських. Робота в справі виділовання національних рад, на думку Буценка, ще не закінчена. Ї будуть даї виділовання в тих радах відбувається в мовях меншостей. Національних районів є нині на Україні 21, а в тім 9 російських, 12 німецьких, а оден польський і оден жидівський. Ї теж було більше, бо в найбільшій будучині мають виділати ще кілька російських районів.

КІНЕЦЬ ВИНКОВОГО ШЛИВЦЯ.

Цими днями помер Еспанець Роберт Гарніє, якого мій згадував увесь свій завдяки його нечуваному шастю... у грі в рулетку. Коли в 1858 р. відчїнен в Монте Карло салю гро, яка до нині є єдиним джерелом доходів і беззурного життя предивного королівства Монако, Гарніє пробував там шастя як бідний молодець з 10 франками. 10 разів по черзі поставив він на "червоні" і десять разів виграв, подвоюючи кожен попередню ставку. На "другий день почав ставити по 100 фр., за тиждець вїхав з мільоном. Банк Монте Карло був зурядований у цьому самому сезони він спокнус шастя ще двічі з успіхом і вїхав з шістьверта мільонами готівки та валізками дорогоцінностей. Його знала у вельмошї світі і з його свїта походили люди азїдисті до Монте Карло, мов на діамантові поля. Коли Гарніє вернувся зродом до "пелєри Грі", він програв усє, але встиг знов відбїтись, вернувши до Еспанї і вїтретї мільонами. Але людська ненаситність є не обмежена. Йому було замало цього майна і він почав грати на біржі; останні роки життя провів у нужді і в нїй помер.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС "СВОБОДА"

В селі Тучемки коло Ярославля підчас будови криниці хлопцеві Петро Білий зїшов на дію і відразу впав в обморок, а по кількох хвиликах помер. Причиною цього було сирітні газї, що стали вдарити з недокіченої криниці.

ПРИМХИ РУЛЕТКИ.

В звязку із повинкою по смерті Еспанїя Гарніє, який доказав рідку штукку і розбїв кілька разів банк у Монте Карло, шцїває навести оповідання директора парестого театру Дебо, звязаногого грача в рулетку. Ось шю він оповїдає: "Одного разу поподуїти продовжюю на Рїверї, в околицї Монте Карло. Мій айр зумїняється на природжорній стовпї, на якому намальованє червоною фарбою число 6. Як стїй подумав я, що на це число муть поставити. Продаждає фїкер з числом 28. Коли вїдає б, думаю собі, треба буде поставити число 28. В двї години пінише я в салї грі, що не мало початкової цифри. Нехай не буде 1, гадаю. Жду на вїхїд оденки цілї годину. По нїї ставлю повних 50 фр. на 22 — не помиляюся; виграв! На другий день вїде урраці за шістьмільоном кельнер подає менї рахунїк з цифрою 222. Мене вразило, що я зурїсто мов шастливє число ще раз повторюю. Вечером після вїходу числа 1 ставлю на рулетку 222. Виграв. Я забавляюся, аж ось піся ціло виходить 2. Ставлю це раз — вїшлю. Я протер очі з лїва. Цей останній вїналок шцїкавий тот, що страшенно рїдкий. Математик обчислює вам, що є 20 мільїонів разів протї можливості, шоби вомо повторилося. Але вїналок і "шастя" гузають з математикї. Це химерне, необузданє шастя є причиною, чому мільїони людеї уже десяткі лїт шукують великої вигранї добуток рулетки в Монте Карло".

СМЕРТЬ У КРИНИЦІ.

В селі Тучемки коло Ярославля підчас будови криниці хлопцеві Петро Білий зїшов на дію і відразу впав в обморок, а по кількох хвиликах помер. Причиною цього було сирітні газї, що стали вдарити з недокіченої криниці.

Др. Остап Грїцаї (Вїден).

ОЛЬГА КОБИЛЯНСКА ЯК ПИСЬМЕННИЦЯ

(Спеціально для "Свободи").

1. "ЦАРІВНА".

"Найбільше знаймо мене писаним жєном. Нїхто не вїдав, чому так глибоко звисисно до нужденного положення жєнок, як я. Нїколи не вїдїм, чому не думав стїкну на рїзко-шестиво го, як я. Мені шцївало, першїм дїлом по тої годї, їй бачила "дїтянє жєно" майже при кожній нї годї, коли приїждєлає жїнї терпїтї. Я не хотїла, шоби мене аж мучили надїєм зївїтї і зачїнїти. Рїзкоє зївїтї лїччя і в будучинї вїдлати здобути осягї в корїсть загалу. В шцїлїбїшїй глибокої мого серця жєної я вїдїла гомос "дїтянї жєної".

"Царїва" (Ст. 32-33).

Трицять років минуло вже з того часу, як у фейлетонх червонової "Буквини" стала в 1896 появлятися повість молоді тоді це письменниця Ольга Кобиланської, п. н. "Царїва". Пїся початкових перших оповїдань та короткої повісти "Людина" — вальцанотї лїрише в "Зорї" 1894 р. — був є властиво перший більший твор нашой аполхї, пї перше творє слово споконвітного значїння. Повїсть "Царїва" здобула мало досї відомїї письменницї поважє імє та зацїкавленї нею в широкїх колах українського громадянства по цей по той бїк кордону. Авторїтет критики та вченї в нас як ось М. Грушевський, А. Кримський, О. Маковей та інші, присвятив творї творї Кобиланської окремі студїї та розвідки, словом — провадї думки нашой повісти, стаї в нас обмірковуватї по лїтературних журналх та культурно-просвітїних гуртках

як щось нове, повне спірних питань і саме тому творчє ї оживотворює. А ще її сгодилося, коли нам уже доводиться приготувати свито 40-літньої діяльності письменницї Ольги Кобиланської, не страдла її пропанїтація, не страдла її своєї колїшньої свїжостї, глибини її поваги, а до того вона нам саме нинї з деякого погяду може більш цікавіша і зрозумїла, ніж тоді, коли її авторка виступила з нею першїчі упїрше.

Так спїтаймо тому:

В чому властивє значїння повісти "Царїва"? Про кого шю розповїдає нам тут авторка і що вона хоче нам сказати?

Ми на буквинській Україні передвїреної доби, в загальмї маленькїх містечку, в рїдїї Гїмнїзїонїю професора Івдїковича. З нього крїтї жінкї і "Цетрєро власних дїтей єсїтїна ласкавім хлїбї і двайцїятїна збога влє сестри, Наталка Верковичїна, якою Івдїкович пїкїдується від дванадцяти року її життя, бо вона кругла сиріч та. Отєя то паночка Наталка це ї вавїстєя героїнка нашого часу. Пї однї з інших дїєвих повістї тут називає раз в любовїном захопленню царївною, і по томужє названа її ціла книга. Але панїна Наталка вїляється нам царївною не тільки тому, що її своїм довгим золотим шї в волосєям, зївїтїмї бездонним сирє-благїтним очима та шїж-

по білим лицем вона і справді захоплює всі піби якесь руська ка, якась чудна царїва з давніх казок. Білєш зїд те вона в свїлм окруженню, окруженню шцїрї будівних, звичайних людеї передових царїва духа. Наталка серцем і умом не така, як ті дрібничкові люде, в середовїтї яких вона виростає. В поєстатї Наталки прїотриваєтї Кобиланська — в тіснї звязку зі своєю власною індивїдуальністю та життєвою долею — тїсно високо освїченої, поступово думаної, модерної дївичнїтипаж з перестараним, мертвєщким свїтоглядом, і дає нам таким чином одну картинку тогю доухового перелому в життїю українського жїончтва на австрїйській Україні, що почався ще в 80-их роках тамтєго вїку з виступом Наталї Кобрїнської. І саме як репрезентативки нових ідей про гіднїсть і значїння жїнкї в області доухового і культурного життєя — являється героїнка нашой повісти типом ярко революційного, бунтарько протї пїшлого суспїлїного доуху, а те ї видиває, пї так високо надом пересїчї поєстатї в інших наших повістєх з того часу і так дуже зближує її до нашой теперїшньої революційної епохи.

"Довкола мене глухота і "дудяга" — читаємо раз в шоденнику нашой героїнкї — не маю нікого, кого би ми думали ї чуттї в жїнїшбїд спїсїб могли знати хоч крїстїку. Чувєно зїнїши, як жїнчє доухє життєя менше шцїкає, як Пї організм!" А на другому мїстї: "Тїсно менї тут і глухо, і якісь тїпїнї, пожораючи жар падїть менї душу... Я хотї-

за бїт чогось, не зїнаю аєно, чого, що мене вдоволює лї, або шю мене зробило б свїзною, могошлїво. Я поринувабї в шцїє цілою душею, так як те пер потоплю в кожній дрібній роботї цілою душею. Ах! Я хотїла чогось, страшно хочу жити! Я мїяла бє життєя! Шо те таке?" Це вїлає вїдгук бунту протї сїрї будівненї невольничого життєя української жїнкї, освїченого звичкою довгих стоїть. Але в катї вїй-чї не розумїє молодї бунтарки вїхїго. Головожїтїка Павліна не розумїє її турнї за життєвою самостїїсною, за виспоною творчїстю в корїсть загалу, за спромого розвїтїти свогогю дїду бундїшчу, і мучить бїтї стїлїчї прїи кожній нагодї стїлїчїм глумлїєм що ї пїдїдїмо корами. По думцї тїєї — Наталка повинна прїи першїї лїпшї нагодї вїйти за-мужє.

БЕЗІМЕННЕ ДОБРОДІЙСТВО

(З шведського).

Нашу сторожку тому кількох нєчєй вїдїдав вїлокнї. Вїн дав її такого шїлїкї лїдї нїс, шю вона не могла кїтати рїтнєку — крик вєстргї її у горї. Зодїї скопнє ганеманє 1373 коронки і сїрїбний гїондїлїк їз палїсо, дарунк від вїдлїчїх вьотаторїє. Же з того вїдїво, шю наша сторожка надзвичайно прїзнає я лїбєна жїнка.

Менї пї сердечнє жалє! На другий денє зайшла жєно! дої-

навіть і без любови, бо любови до подружа, каже тїтка не потрібнї — устїтїти таким чином з хати та єї матеріальнє допомогати вїлкам в полку за одержанї добродїїтєя. Вїдїла за-мужї добути так вїдїлїно хлїба з ласки пана чомїєна — це по думцї тїтки Павліни оденкоє прїзначїня жєної дївичнї на шїтї, з їм вона муть шїтї погодити бєз огяду на те, чи той чоловік подобається її, чи її розумїє її, чи в шїї стїтї чїдї неї шїрївїтї та вирозумїє прїятелєм пї душї. Бо "мужина то все, а жїнка — шїто, каже сїн тїтка Мульє — вї, рїсони вїдї сонцї, вїдї воздуха. Ми надаєм нам змїстку, повагї і значїння, одним словом — усє". "Тепер дївичнї годї вїбїратї, ждати на самих докторїх і професорїх. Нехай Бог дає, коли наввїстїє ї хтєвєбудї та подастє зуснїк хлїба".

ДРУКАРНЯ

У. НАРОДНОГО СОЮЗА "СВОБОДА"

вїконує старанно, дешево і на час вськї друкарськї роботи як: СТАТУТИ, ПРОГРАМИ І ТИКЕТИ НА КОНЦІРТИ, ПРЕДСТАВЛЕННЯ, ПІСНІКИ І БАЛї, ЯК ТАКОЖ КОВЕРТИ І ЛИСТОВІ ПАПЕРИ ДЛЯ БРАТІВ, ТОВАРИСТІ І СЕСТРИЦЬ.

Простїсь вї відїдан У. Н. Союзу улаветїсь зі вськїми замовленя до своєї власної друкарнї на адресу: "СВОБОДА", 83 Grand St., JERSEY CITY, N. J.

листу вона вже передала поліції. Менї зроблюсь пїркомо. Мїю почування від сторожикї оступленїя. Я казав її отверто, що докорно її за її торну невдїчїнїє від такого чесного злодїя. Сторожка і я розлучились з собою безсережно.

Справа пішла тепер європоходє: поліція вїшукала злїдїю вїдї послїдк, крїмшїдо з шцїгарми і мїї звїшїтїї вїглядї цілком. Нічого не могло, шю і обгладїв собі бороду і перодїчївусь. Воно робило справу це більше пїдзорїню. Цїдоорїню? Вона будє звєсїк єсїтї Як злїдїчїє писемє аїзачїня! На другий денє вїснїм ранком астрєгували мене. Все це єсїджу. Нїхтє не вїрїть мене, хоч я страшно ї старюєся вїрївалїтї себе. Менї самому вїглядає це як вїкурт. Тому поліція пїдає мене безшумним душевнїм і трохи шю бє фїзичнїм торгурєм, шоби вїдїстїти з мене, де я заковав сїрїбний гїондїлїк. Завтра значїняє розпїрад перед карним судом. Я маю обборонїти. Вїн хоче, шоби мене прїзнали неплотїчїлїднїм. То моя одїнока надїє.

І так я рїшився подарувати її украденї грошї. Але вона

